02/01/2023

Το Politico κατά του Ερντογάν: Στήνει έναν περιττό πόλεμο για να σώσει τον εαυτό του

/ Επικαιρότητα

“Αφού κατέστρεψε την τουρκική οικονομία και εξαθλίωσε τη μεσαία τάξη που ο ίδιος είχε στηρίξει, ο Ερντογάν σέρνει τώρα τη χώρα του σε έναν περιττό πόλεμο και χειραγωγεί τα δικαστήρια εναντίον των αντιπάλων του”. Αυτό αναφέρει μεταξύ άλλων σε άρθρο του το Politico.

Πρόκειται για μια αδίστακτη προσπάθεια του Ερντογάν να προσκολληθεί στην εξουσία το 2023 -την εκατονταετηρίδα της Τουρκικής Δημοκρατίας- και ας ελπίσουμε ότι θα αποτύχει, αναφέρει στο άρθρο που υπογράφει ο Paul Taylor.

*«Οι **προεδρικές εκλογές** **στην** **Τουρκία**, που πρόκειται να διεξαχθούν στις 23 Ιουνίου, είναι αναμφισβήτητα η πιο σημαντική -αν και σε καμία περίπτωση η δικαιότερη- ψηφοφορία στον κόσμο φέτος. Θα καθορίσει εάν αυτό το έθνος των 85 εκατομμυρίων πολιτών, στη διασταύρωση της Ευρώπης, της Ασίας και της Μέσης Ανατολής, θα συνεχίσει να κινείται προς το δρόμο για να γίνει μια αυταρχική, επεκτατική δύναμη ή αν θα επιλέξει έναν πιο φιλελεύθερο, πλουραλιστικό δρόμο.*

*Για πρώτη φορά από τότε που το **ΑΚΡ**, το κόμμα του Ερντογάν, ανέλαβε την εξουσία το 2002, υπάρχει μια σοβαρή προοπτική πολιτικής αλλαγής. Ο **πληθωρισμός** τρέχει πάνω από 80% ετησίως, η τουρκική λίρα έχει πέσει κατακόρυφα έναντι του δολαρίου και **η δημοτικότητα της κυβέρνησης έχει βυθιστεί** καθώς οι οικονομικές δυσκολίες έχουν αυξηθεί.*

Σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, ο Ερντογάν -ο οποίος κυβερνά όλο και πιο αυταρχικά μετά την αλλαγή του συντάγματος- αντιμετωπίζει σοβαρά πολιτικά προβλήματα, με το ΑΚΡ να λαμβάνει μόλις το 30%.

Φυσικά, η απάντησή του υπήρξε χαρακτηριστικά βάναυση τόσο σε εγχώριο όσο και σε διεθνές μέτωπο.

*Παρά τις διαφωνίες τόσο από την Ουάσιγκτον όσο και από τη Μόσχα, ο Ερντογάν απειλεί να στείλει τανκς στη **Συρία**, προσπαθώντας να απομακρύνει τις κουρδικές πολιτοφυλακές που συμμάχησαν με τη Δύση στον αγώνα κατά των μαχητών του Ισλαμικού Κράτους.*

Φαίνεται αποφασισμένος να δημιουργήσει μια ουδέτερη ζώνη στην άλλη πλευρά των νότιων συνόρων της Τουρκίας».

Απειλές σε βάρος της Ελλάδας

Το άρθρο συνεχίζει: *«Εν τω μεταξύ, ο Τούρκος πρόεδρος απειλεί να χτυπήσει τη σύμμαχο στο **ΝΑΤΟ**, Ελλάδα, με αφορμή τις έρευνες για το φυσικό αέριο και την υποτιθέμενη '**στρατιωτικοποίηση**' των ελληνικών νησιών στο Αιγαίο -αν και το διεθνές οικονομικό και πολιτικό κόστος οποιασδήποτε τέτοιας ενέργειας την καθιστά εξαιρετικά απίθανη».*

Εν τω μεταξύ, *«στην Τουρκία, ο Ερντογάν χρησιμοποίησε τη δικαιοσύνη, που δεν φημίζεται για την ανεξαρτησία της, με στόχο να αποκλείσει τους πιο ισχυρούς πιθανούς αντιπάλους του».*

Το άρθρο κάνει αναφορά στην υπόθεση του **δημάρχου Κωνσταντινούπολης, Εκρέμ Ιμάμογλου –**

για για τον οποίο λέει ότι πρόκειται για μια δημοφιλή προσωπικότητα του κοσμικού κεντροαριστερού Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος (CHP), που θα μπορούσε να είναι ενοποιητικός υποψήφιος για την προεδρία της αντιπολίτευσης.

Με τις μεθοδεύσεις του Ερντογάν μπορεί να του απαγορευτεί να είναι υποψήφιος, συνεχίζει το άρθρο.

Ο Ερντογάν κατηγορεί για τρομοκρατία το φιλοκουρδικό Λαϊκό Δημοκρατικό Κόμμα

«Περισσότεροι από 100 πολιτικοί από το κύριο φιλοκουρδικό Λαϊκό Δημοκρατικό Κόμμα (HDP) περιμένουν να δικαστούν με κατηγορίες για τρομοκρατία, που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην απαγόρευση του κόμματος.

Το HDP δεν είναι μέρος της συμμαχίας των έξι κομμάτων της αντιπολίτευσης, η οποία συγκροτεί μια κοινή εκλογική πλατφόρμα, που κυμαίνεται από τη σοσιαλδημοκρατική αριστερά έως τη φιλελεύθερη κεντροδεξιά. Ωστόσο, θα μπορούσε να αναδειχθεί ως ο βασιλιάς εάν – όπως δείχνουν οι ***δημοσκοπήσεις*** *– ούτε το AKP ούτε η αντιπολίτευση κερδίσουν την πλειοψηφία στο κοινοβούλιο»*, όπως γράφει χαρακτηριστικά, και συνεχίζει:

«Ο Ερντογάν, πρώην δήμαρχος της Κωνσταντινούπολης, δέχτηκε και ο ίδιος παρόμοια δικαστική παρενόχληση πριν θριαμβεύσει το AKP το 2002. Καταδικάστηκε σε ένα χρόνο φυλάκιση επειδή διάβασε ένα υποτιθέμενο ισλαμιστικό ποίημα, του απαγόρευσαν να είναι υποψήφιος για το αξίωμα και αναγκάστηκε να περιμένει πριν γίνει πρωθυπουργός.

Ωστόσο, μένει να δούμε πόσο μακριά είναι διατεθειμένος να φτάσει όσον αφορά την πραγματική στρατιωτική δράση για να παίξει το εθνικιστικό χαρτί στον αγώνα του για επανεκλογή».

Ακόμη, το άρθρο σημειώνει: *«Σε 20 χρόνια, ο Ερντογάν έχει εγκαταλείψει την πολιτική ‘μηδενικών προβλημάτων με τους γείτονες’ και έχει προχωρήσει σε ανοιχτή ή λανθάνουσα σύγκρουση με τη Συρία, την Ελλάδα, το Ισραήλ, την Αίγυπτο, τη Σαουδική Αραβία και την Αρμενία. Ωστόσο, τους τελευταίους μήνες, άρχισε μια προσέγγιση με αρκετούς από αυτούς τους αντιπάλους – εν μέρει επειδή η αποτυχία των εξεγέρσεων της Αραβικής Άνοιξης που υποστηρίχθηκε από την Τουρκία τον ανάγκασε να προσαρμόσει την εξωτερική του πολιτική, αλλά και επειδή χρειάζεται απεγνωσμένα αραβικό και δυτικό κεφάλαιο για να στηρίξει της οικονομίας, που πλήττεται από την απερίσκεπτη πολιτική του να διατηρεί χαμηλά επιτόκια.*

Ενώ η κοινή γνώμη είναι έντονα εθνικιστική στην Τουρκία, μια χερσαία εισβολή στη Συρία που πυροδότησε μια αντίδραση των ΗΠΑ ή της Ρωσίας, αναγκάζοντας την Άγκυρα να υποχωρήσει, θα μπορούσε να λειτουργήσει ως μπούμερανγκ -όπως και η ωμή χρήση του δικαστικού σώματος για να παραγκωνίσει την αντιπολίτευση.

Από την άλλη πλευρά, μια περιορισμένη διασυνοριακή επιχείρηση με λίγες τουρκικές απώλειες θα μπορούσε να γίνει αποδεκτή από τους ψηφοφόρους, με τον ίδιο τρόπο που τα τακτικά πλήγματα του Ισραήλ στη Γάζα ως αντίποινα για τις επιθέσεις με πυραύλους της Παλαιστινιακής Χαμάς θεωρούνται αστυνομικές επιχειρήσεις και όχι πόλεμοι.

Οι επόμενοι μήνες θα είναι έτσι γεμάτοι πολεμικές χειρονομίες, κυρίως για να σηματοδοτήσουν την 100η επέτειο από την ίδρυση μιας σύγχρονης, κοσμικής δημοκρατίας από τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ πάνω από τις στάχτες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας».

Φωτογραφία: REUTERS/Lucas Jackson

Πηγή skai